

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת מטות תשפ"ב

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף י"ז.

"כי סמכו לרבי זירא שרו ליה הכי, לא כחל ולא שרק ולא פירכוס ויעלת חן".

רבי זירא עניו שבענונים היה, כשנסמך להוראה שוררו לו כך: "לא כחל" - אינו לבוש בגדי רב, "ולא שרק" - אינו נראה כרב, "ויעלת חן" - ולמרות היעדר הזוהר החיצוני נגלתה גדלותו לעין כל. זהו הפירוש הפשוט בדברי הגמרא השבוע.

אולם החיד"א בספרו 'פתח עיניים' מפרש כי רבי זירא זכה ליופיו וחניו, לא "למרות" עוונותיו, אלא דווקא "מחמתה" עוונותיו של רבי זירא היא זו שהביאה לו יופי וחן.

יופי אמיתי, יש דווקא למצטנעים, הרבה יותר מאלו המתבלטים, המתפארים.

מודעה פשוטה ברחובות ירושלים בישרה על פטירתו של ר' צבי הירש פאליי ז"ל, "מסתבר", שחו לעצמם קוראי המודעה, "שהוא קרוב משפחה של המשגיח החברונאי הנודע הצדיק רבי הירש פאליי". עיון קצר בתוכנה הבהיר שהמודעה מכריזה על פטירתו של המשגיח עצמו... מספר חודשים קודם צעד המשגיח בלווייתו של רעו המשגיח רבי שלמה וולבה שציוה שבמודעות אודותיו לא יוזכר שום שבת, ר' הירש קרא את המודעה: "זה מאוד יפה" התפעל "גם אני רוצה מודעה כזו" פנה למקורביו.

כך נראה יופי בעיניו של בן עולם האצילות.

איך זה קשור אלינו?

היופי החיצוני, ההתבלטות והגאווה, אינם מביאים את האדם לכבוד, אדרבה, ככל שנצטנע יותר, כך נזכה להערכה אמיתית יותר.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף י"ז.

"מי שלקח מקח רע מן השוק... ישבחנו בעיניו"

הגמרא השבוע מלמדת אותנו שהרואה אצל חברו חפץ שקנה, גם אם החפץ אינו מוצא חן בעיניו, ישבחנו בעיניו, ולא יביע בפניו את דעתו האמיתית על החפץ.

מכירים את 'אנשי האמת'? הם מביעים בפני זולתם בדיוק מה הם חושבים על תספורתו החדשה, ועל ילדו קשה ההבנהחלילה לא יפלטו מילת פירגון למי שלא מגיע לו... הגמרא מזהירה מ'רדיפת אמת' שכזו. חכם אינו מגלה את כל מסתרי ליבו.

יהודי פשוט מתושבי סלוצק נכנס לרב העיר, ה'בית הלוי', בכדי להשתבח בבנו ברוך הכישרונות; "יבחנו נא הרב 'כלי מפואר' זה שזכיתי לו", התחנן האיש. הרב הציג בפניו הילד כמה שאלות קלות והילד השיב עליהן ללא קושי. "ולוואי שיאמרו על בני את אשר ראוי לומר על בנך", הגיב הרב לאיש תוך שהוא צובט בלחיו של הילד. האב יצא מהחדר בעיניים נוצצות, והנוכחים לא יכלו לכלוא תמיהתם: "עד כדי כך?" "אכן כן", השיב הרב, תוך שהוא מסביר לנוכחים פרק ב'בין אדם לחברו": "הלוואי שגם בני יידע ללמוד יותר מאביו, כמו ילד זה..."

איך זה קשור אלינו?

להיות 'דוגרי' אינה מעלה. לעתים הדבר גובל בחוסר אנושיות. ניזהר בזה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף י"א.

"הני מילי גדול דטעם טעם דאיסורא אבל קטן זכות הוא לו".

השבוע פוסקת הגמרא שבית דין יכולים להטביל ילד גוי לשם גירות, ואף שלקטן אין דעת והרי אי אפשר לגייר אדם שלא מדעתו, כיון שברור לנו שאם הייתה לו דעת הוא היה בוחר להתגייר, שהרי אין לך זכות גדולה מלהיות יהודי. לעומת זאת גוי בוגר אי אפשר לגיירו שלא מדעתו, שכיון שכבר טעם מטעם העבירות לא בטוח שירצה להתגייר, למרות הזכות שיש בכך.

בימי ילדותו, בעודו כ'גייר חלק', בקלות יכול האדם להשיג טעם והנאה במצוות ובמעשים טובים. לאחר שכבר בגר והפך ל'גייר כתוב', כבר יתקשה לזכות לכך.

"מהו סוד הצלחתך?" תהה הפרדסן באוזני רעהו, "כי צד זה עציץ מתנשאים אל על, צילם רחב ופירותיהם שמורים, בעוד עציץ כפופים עד לקרקע, צילם דל ופירותיהם נאכלים על ידי בעלי החיים?"; "פשוט מאוד", הסביר החבר, "בעודם צעירים, קשרתי את גזעם הרך למוט חזק וישר, כך כאשר התקשה גזעם קיבל הוא את צורתו התמירה. עציץ, לעומת זאת, לא זכו לטיפול שכזה, הם גדלו בצורה עקומה והתוצאות בהתאם..."

איך זה קשור אלינו?

המסר חשוב לכולנו; להורים - כדי להבין אימתי ראוי שישקיעו בהטמעת אהבת תורה ומידות טובות בילדיהם, ולילדים - שישכילו לנצל את הזמן בו הם עומדים.